

jeg for å være en mindre ulempe enn å få nærstående botaniske typer spredt på flere hovedgrupper.

Thurmann-Moe skriver om Holmsens myrinndeling at den er meget verdifull for så vidt som den gir en god oversikt over de forekommende vegetasjonstyper, men at den neppe vil kunne anbefales brukt som praktisk beniteringsgrunnlag. Ved Det norske myrselskaps myrundersøkelser benyttes Holmsens inndeling som grunnlag for en klassifisering av myrene. Myrenes dyrkingsverdi derimot søkes fastslått på grunnlag av en rekke egenskaper ved myrene, foruten myrtype eller vegetasjonsform må først og frems nevnes formoldingsgrad, dybde, undergrunn, dreneringsmuligheter, beliggenhet, hellingsforhold m. v. Myrselskapets undersøkelser tar jo heller ikke bare sikte på dyrking, men også på torvstrø- og brenntorvutnyttelse. Dette synes enkelte å ha oversett, derfor gjør vi spesielt oppmerksom på det i denne forbindelse.

Thurmann-Moes avhandling har for øvrig også når det gjelder vurdering av dyrkingsmyr sin betydning ikke minst ved å trekke fram karakterplantene som karakteriserer mer eller mindre verdifulle myrtyper. Det kan i denne forbindelse være av interesse å nevne at han når det gjelder de verdifullere myrtyper, stort sett framhever de samme merkeplanter som Lende-Njaa i sin tid pekte på, men Thurmann-Moe har tatt med flere arter, særlig starrarter.

Under litteraturgjennomgåelsen gjør forfatteren seg skyldig i en misforståelse. Han mener å ha påvist en feilaktig bruk av Holmsens myrinndeling ved Myrselskapets myrinventeringer, og nevner en karakteristikk av grasmyrene på Andøya som han antar heller burde vært kalt grasrike eller lyngrike mosemyrer. Vedkommende karakteristikk kunne vært klarere utformet, men den er ikke feilaktig, noe som lett vil forståes ved å studere Holmsens foran nevnte avhandling, spesielt tabellen side 39—41. For formens skyld har vi forelagt vedkommende eksempel for dr. Holmsen, som uttaler at Myrselskapets karakteristikk av grasmyrene i henhold til hans system ikke er feilaktig. Dette er selvsagt en bagatell, men det bør likevel nevnes siden Thurmann-Moe spesielt har trukket eksemplet fram.

Aa. L.

TELEPROBLEMET I BRENNATORVMYRENE.

I ÅR stod telen uvanlig lenge i myrene, ja helt til midt i juli, — kanskje ennå lenger — traff en på tele i den nordvente veggen på torvgrava flere steder på Østlandet. I Hedeselskabets Tidsskrift blir meldt at de har hatt samme vanskelighet i Danmark. Som en «usedvanlig fremgangsmaade» blir nevnt at de enkelte steder sprengte telelaget med aerolit først i mai, så arbeidet kunne komme i gang.

I sammenheng med dette vil vi minne om det som kan og bør gjøres for å redusere televanskelighetene mest mulig. Det gjelder ikke bare å arbeide på den rette måten om sommeren; det er også viktig å sluttet på den rette måten. Da blir det mindre tele å stri med om våren, og mengden av ødelagt torv i benken kan reduseres betydelig.

Det enkleste er å stenge utløpet så vannet demmes opp i torvgrava. Passer ikke det, kan en dekke torvbenken med mose og vraktorv. Vi kan ellers vise til konsulent Hovdes artikkel: «Litt om stikk-torvdrift» i «Meddelelser» side 51 (nr. 2) 1941. Særtrykk av artikkelen kan en få fritt tilsendt fra myrselskapet. Her er de forskjellige driftsmåter omtalt også med tanke på tele og frostødelegging i torvbenken.

Myrselskapets funksjonærer.

LANDBRUKSKANDIDAT Sigurd Hobæk er ansatt som assistent i Myrselskapet fra 1. august 1941. Hobæk er født i Gjerpen i Telemark 1909 og tok eksamen ved Landbrukshøgskolen i 1940. Senere har han vært ansatt ved Tresamyrens Brenntorvfabrikk i Stor-Elvdal, først som torvmester og senere som bestyrer. I 1940 foretok han sammen med en av myrselskapets konsulenter undersøkelse og kartlegging av de store myrområder i Tresaskogene i Stor-Elvdal.

Landbrukslærer **Torstein Christensen** ved Vinterlandbruksskolen i Oslo fungerer i sommer som kontorsjef ved selskapets hovedkontor. Av denne grunn har han permisjon fra sin stilling ved Vinterlandbruksskolen fra 1. juni til 1. september.

Til

Myrselskapets medlemmer!

Vi minner om medlemskontingenten!

Som vanlig vil kontingenten bli innkassert ved postoppkrav, hvis den ikke er betalt innen 1. oktober.

Den billigste og enkleste måte å ordne kontingentspørsmålet på er å benytte de utsendte postanvisninger. Adressen er Det norske myrselskap, Rosenkrantsgt. 8, Oslo.